

Cerul din burtă

Ioana Nicolaie

Ediția a II-a

Editura Paralela 45

Director de producție editorială: Ionuț Burcioiu

Redactare: Diana Iepure

Tehnoredactare: Liviu Stoica

Design copertă: Sorina Popescu

Pregătire de tipar: Marius Badea

Fotografii de Felicia Simion

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

NICOLAIE, IOANA

Cerul din burtă / Ioana Nicolaie. – Ed. a 2-a. – Pitești : Paralela 45, 2025

ISBN 978-973-47-4285-1

821.135.1

Copyright © Editura Paralela 45, 2025

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate,
iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

Cuprins

Dragă fată, dragă băiat	9
Sub cer	13
Înțelegerea	15
Anticameră	17
Fotografie de grup	20
Afișe	22
Pe jos	24
Străzi	26
Oglindă	28
Mărunțiș	30
Retur	31
Dragă fată, poate băiat	33
Aneta	35
Septembrie	37
Completare	39
Lucreția	42
Odihnă	44

Excursie	45
În luna a patra	47
Și mai înainte.	48
În blocul acesta	51
Ami	53
Retro	55
Litanie	57
12 octombrie	59
Trei, patru porumbei	60
Octombrie	61
Petrecere	63
Numărătoare	65
Joc	68
Puțin despre.	69
Cum poate fi lumea.	71
Retuș	73
Prima ninsoare	76
Cînd Mir e plecat	80
Vorbe	83
GABRIEL, drag băiat,	86
Poveste.	87
Noiembrie	90
Instantanee	95
Decembrie	97
Cîntecel	99
Continuare.	101
La știri.	104

Dîră	106
Rotund	107
Leontina	112
Fișe	114
Scurtătură	117
Din ziar	119
În vis	121
Ianuarie	123
Despre tine	127
Trambulină	129
Despre mine	130
Fișă	132
Douăzeci și șase	133
Prin telefon	135
Răceală	137
În luna a noua	139
Februarie	141
Cotitură	144
O fată	147
Refren cu mama	148
Poză mișcată	150
Februarie	152
De mult pregătită	154
Sfîrșit	155

Dragă fată, dragă băiat

1

Împreună sîntem un test cu dungi rozalii.

Împreună sîntem faianță și chit. Scîrț, scîrț, sapă pe undeva o furnică, scîrț, scîrț, și nu doare. Coacăzele-s diluate-n mentol. Cu gura căscată mă repartizez pe luni de-nceput, luni de sfîrșit...

Cu gura căscată îmi fac un cocoloș din timpane. Nu știu ce-aș vrea, încă nu pot... Îmi iau de mîncare de parcă aș înfulca în ascuns pumni de var. Sînt doar sastisită, mă culcușesc în tricoul turcoaz. În furca pieptului duc un nor cu zăpadă. Spre abdomen aranjez dulăpioare cu cărți. Cochilii și melci mărunțiți atent cu ciocanul. În casele de marcat lîncezesc vînzătorii...

Colecționez deja prafuri și spaimă. Îmi decupez fața din plastilină, pe creștet îmi așez o bulboană. Înot de parcă aș fi vineție. O pungă de plastic cu alge, plancton...

Și iată ce-aș vrea: să beau litri de lapte; să-mi pun în loc de țeastă tratate; să-nghit calciu, magneziu, și boala să fie o vază spartă demult; să nu mă poticnesc de propriul stomac; să fiu primitoare și blîndă cu oscioarele noi; frica să nu mi se schimbe în gazdă; să nu ajung o bluză în noptiere de școală; să fiu cu adevărat curajoasă; să nu intru în panică; să te-aștept cuminte și cum se cuvine...

Mir a zis că da, mai departe e asta, și palma-i era deja burta mea plată.

Îmi ceri mere acre și roșii răscoapte. Ca să poți veni, să-ți reamintești...

Greța-i un pachet de piulițe și poate un cimitir de mașini. Icnesc de parcă nu mi-aș găsi cerul gurii...

2

Spre șapte săptămîni inima-ți bate de o sută cincizeci de ori pe minut... Ai nas, ai gură, peste ochi pleoape. Te-ndrești spre un început prăfos de schelet. Ai un culcuș aidoma unui

pumn izbind în mulțime. Ai fost sămânță de pară, ești boabă de strugure. Corpul se alungește în răbdătoare viteză. Minut de minut creierul crește cu o sută de mii de celule nervoase. În miliardele nașterii vei fi aflat tot. Și-ncet, încet vei fi uitat. Brațe și picioare din muguri, camere-n inimă, schițe vagi de plămâni. Ai reflexe, te miști, o apuci poticnit spre pereții călduți. Ești acolo, începi să fii dintre noi...

EDITURA PARALELA 45

Sub cer

Un drum e cât ieri și alaltăieri și azi laolaltă. Acesta-i începutul și totuși nu stau pe hol la taclale. Evantaietele pot fi mirosuri acru brodate. Vinetele vin ușurel pe sub uși. Mă plimb printr-un rău blînd, fără ocol. Aș spune că ăsta-i noroc. Mă uit la mine ca la un beci din batiste. Cumpăr săpun și lămîi și nădejde textilă. Sufletul mi-e un purice săpînd pe tăcute-ntre sîni. Calc pe bordură de parcă ochii mi-ar fi pachet într-un steag...

Am douăzeci și opt de ani și petrec cinci zile la mare. Stau cu Mir într-un hotel de curînd renovat. Sînt nesigură de parcă abia învăț să merg în picioare. În zidărie găsesc floricele albastre. Trecînd pe fugă nici nu le vezi. Duc în maieuri nisip și lopeți. Unul pentru altul sîntem un pătuț de copil. De jur-împrejur crește încăperea cea mare. Gaura de aerisire e un tiv din țînțari. Părem turiști pe un aragaz demontat. Lucim de creme, de ziare, de difuzoare-n dezmăț. Încerc să-mi prind

nerăbdarea-n agrafe. Căldura s-a culcușit într-un fel de mezel.
Mi-e teamă de echilibrul pe care cu bîlbe-l cultiv.

Dacă mănînci ce nu trebuie, e tot ce-i mai rău. Ferește-te
cît mai bine de boală!

Mergem să cerem ajutor unor prieteni. Cum nu m-ating
de medicamente, îmi trebuie pîine prăjită. Peste orez să nu se-
adauge pic de grăsime. „Poți încerca măr ras, știi asta de cînd
băiatul meu nu-nvățase să meargă“.

Ronțăm tercotul kaki al duminicii. Ar trebui să fiu
o casă, nu temelie cu pod și ferestre. Ar trebui să-mi găsesc
totuși un doctor...

Malul e translucid de-atîtea meduze. Altcineva îl face
chifle peste terase și oameni.

Înțelegerea

Pe-atunci nu eram fată. Purtam rochițe sintetice cu mîneci de tină. Purtam tocuri și brățări din covrigi noroioși. Pe-atunci doar mamele aduceau pe lume copii.

Pe-atunci nu eram fată. Fermoarul zilelor se-nchidea neted la piept. Șoldurile mi le-nveleam în seri ecosez. Tristețile creșteau limpezi, scîrțîind de roțițe.

Mamele erau mușuroaie și-am fi putut să ne ascundem. Mă îmbrăcam mirată în pardesiele lor cît zece războaie.

Și-atunci, brusc înaltă, am intrat în cămară. Cimentul se făcuse o alună-ntre dinți. Ciorapii trei sferturi, brațele arse de soare. Mă vedeam transparentă-n ochiul de geam. Și-am înțeles că nu, nu am scăpare.

Fără voie, ajunsesem, iată, un sertar din cămară. Cu gînduri din nasturi, papiote și ace. Căptușită-n rochia de-atîtea mame purtată.

Odată și-odată abdomenul trădează. Brusc sudoarea-i
mai multe rînduri de clești.

Vrăbiile-s pietre, și tu, un grăunte.

Înțepenisem de spaimă. Înțepeneam.

Pe-atunci nu eram fată. Zgîriam în metal fără s-aleg.
Încetul cu încetul creșteam, mă făceam cît o minge, cît un
costum de bărbat. ÎNTR-UN TÎRZIU ȘI PELVISUL
MEU VA CRĂPA... Toropită de spaimă, nu pricepeam.
Vremea mai dormita-n cuier și paltoane... Și-abia mai eram...

Anticameră

E treisprezece și e marți. Cerul Bucureștiului e un hopenitică uluitor... Are smalțul sărit și-a învățat să zacă pe-o parte. La doctor am fost mai-nainte: într-o sală din legume prăjite...

Să stai pironit într-un loc e ca și cum ai citi un singur ziar de scandal.

Să rămâi pe un scaun e ca și cum ai fi lihnit într-un galantar cu mii de feluri de paste.

Să fii în sala de așteptare e mai rău decât portar de rezervă; joci numai meciuri de probă.

Pe scaunele moderne așteaptă multe gravide. Tinere, plătînde, cu ochi înfundați, ridate sau temătoare. Pantofii cu toc sînt pomana picioarelor lăsate în urmă. Gravidele-s egale, lunile-n avans nu-nseamnă nimic. Paloarea și răul zdrăngăne și în cercei. Totul e ieftin, cumpărat de la colț.

Gravidele fac de gardă într-un șir armonios: fără urgențe, fără forfotă, cu medalii pentru tăcere. În pliante-i scris cum să scapi, să eviți, să scoți de acolo ce-ți pare străin: *Începe devreme, dar fii deșteaptă. Cu Marcilon, totu-i OK!*

Doctorul meu e-un bărbat cu zeci de *paciente*. Nu are programul în cuie, e treaz mereu, un cabinet și-un spital totodată. Zîmbește, mă-ntreabă: nu, nu-s medic, nici slujbă nu am. Mă pierd, el pare grăbit. Acid folic, analize, fier, calciu...

Mă dezbrac repede..., dar cum să m-așez?

Cînd totu-i pe fugă, rușinea te-așteaptă să ieși din clădire.

O rețetă de doctor e aidoma unui portret de sugăr.

Situațiile sînt așa și așa, nu poți decît să fii de acord.

Apoi l-am văzut... Cît o casă încrețind ecranul de sticlă. I-am văzut inima clipind de mirare. Un tremur la-nceput de furtună. De jur-împrejur cu o baracă de tir.

L-am văzut în culcușul de opt săptămîni. Strălucea într-o unsoare opacă.

S-a ascuns cu el și-un fibrom. *Aveți pe-aici și-un fibrom. Cînd dăm de-un fibrom, nu-l vedem. Pășim cît de cît mai atent, deși consultațiile-s un fel de vitrină. Nu ne-amintim că acolo-i un pliu de doi centimetri...* Cu obraji răscoiți nu scoatem o vorbă. Căci lunecușul nu-nseamnă nimic, cînd deja e vară.

Un fibrom își poate broda de jur-împrejur un festin.
E cancer sau somn, uneori se umflă și-n foale. Recolta și-o
strînge cînd nu te-aștepți. Un fibrom e rădăcina de hrean
încisă-n pămînt. Cînd vine înghețul nu-i sapă s-o tragă afară.

EDITURA PARALELA 45

Fotografie de grup

Vecinii umblă liberi prin casa noastră. Știu cînd ne întorcem de pe-o parte pe alta în așternut. Știu cînd rotim cheia în broască. Ne aud bîrfele și le depozitează în lift. Ușile-s bom-faiere cu dinții știrbiți. Clămpăne toată ziua, de parcă-n țîțîni ar pîndi fotografi. Cîteodată mă chinui să astup o gură căscată-n perete. Buzele-i sînt glazură sau griș. Casa-i un halat clătît bine în clor. Din marginile-nflorate îmi pot face cravate sau cordoane strînse pe burtă. Stau într-un bloc ca într-o cataramă de plastic.

O zi a fost cu policlinici trîntite pe vîrful sandalei. Îmi trebuie doctori, îmi trebuie fișe, asistenți glumind deocheat. Sporovăim de parcă am rătăci pe creștete albe. Scormonim mușamalele după liniștea truselor vechi. În piept, bătrîne-copii învață să tragă cu praștia. În ochii vag oblici părem s-așteptăm.

O umbră ca mine e doar o geacă-n vitrină... Sau poate-un veston din stofă străveche...

Gravidele și sugarii sînt sigur urgențe. Scrie pe uși... Caut medic la care să fiu. Caut doctoriță la sfîrșit de program. Pereții-s ștampile de care nu treci. Și dacă ajung pe acolo, zațul scîncește în cești. Sub rochie voi duce pepeni de opt kilograme. Sînt încă subțire, dar și grozav de departe...

Afișe

Am cumpărat lubeniță de la un copil cît o pungă neagră. Casele s-au rupt și au curs încetișor pe maidane. În crăpături, sîmburii clipeau vivace sub tălpi.

Holul și-a pus o proteză din bureți și fotolii. În spațiile goale, o rochie șade turcește. Slăbănoagă, răsfoiește cu manșete bărbătești cărțile. Sub peruca de praf e un creștet de cap și cucuie. Paginile se deschid lent în orbite. Dar astea-s doar vis, și ies în fugă afară.

În stativ, fiolele sorbeau sîngele proaspăt. N-am leșinat. Pe perete se ștergea un cadran din zorele. Vorbele erau din seringi și afișe. Începeam să trăim într-un cabinet creponat, foarte steril. În mănușile albe, pielițele-și făceau cu timpul găleți. Acul pocnește, acul e un drum, poate-un rîu. N-am leșinat. Halatele-s din vată cu spirt și bucle prea roșii. Fiolele dorm de-acum în stativ... Sîntem miniaturi decupate stîngaci din tablou.

Pe jos

1

August e cam cât o plimbare în noapte. Vezi paznici, flori galbene, vitrine și vreascuri. Cișmigiul transpiră sub zeci de veșminte.

Nașterea-i un fel de căluș. Când vine nașterea n-ai de ales.

Patul are ticăit ca de ceas. Nu doare nimic. Mi-e frică și frică, mă uit prin binoclu la acest început. Tenul mi-e gras și fața mai roză. Părul e clocot, dar tac. Din farmacii fac săpunuri mai slabe, din policlinici frământ un fel de odăi. Lîngă halatele albe, dinții îmi clănțane. Din ce fabrică să-mi iau nepăsare?

Cînd vine nașterea n-ai de ales.

Greața e o forfecuță din inox. Mă dor ochii, n-o pot ține în mînă. Dar iată că trece, și ziua e brusc pastelată. De-aceea

mănînc, ronțai, în loc de mirodenii pun puțină răbdare. Seara e cît mai multe zile deodată. NU MAI LUPT. Sînt doar o tușă pe-o ilustrată.

2

Dragă fată, dragă băiat,

Sîngele mi-e o sîrmă ruginind în sticlute. Primăvara e-un peisaj cu lumină și spaimă. Numărătorile noastre îmi sînt lac de sudoare. Fac analize, pentru început analize. Ar putea răsări de oriunde o boală. Căci boala n-o bănuiești. Azi e seringă în treizeci de copii ce-și așteaptă vaccinul...

Nu, nu fumez; nu alcool!, cafeaua rar...

Miezul nopții se întinde pe pîine; nu-s zorii,
ca să-ncep să număr trolee.

HIV e o țară din Africa.

Cumințenia-i o pădure din nord.

Și tot ce e sigur devine adesea trecut.